

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 13—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ Ο ΑΓΩΝ;

'Απλούστατον!

*Έπεσαν ἐκ τῆς ἐξουσίας τέσσαρες ἄνθρωποι:

Κουμουνδοῦρος, Δεληγιάννης, Μπούμπουλης, Βαλτινός.

Μεγάλη δὲ ἐθνικὴ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ οἱ τέσσαρες αὐτοὶ ἄνθρωποι νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰ πράγματα.

Τόσον δὲ μεγάλη ἐστὶν ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ἀνάγκη, ὥστε καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἀποφαίνονται ὑπὲρ αὐτῆς.

Οὕτω οἱ φανοὶ τῆς πόλεως σθένυνται ἀποτόμως, τὸ νερὸν τῶν τελευταίων βροχῶν εἶναι κόκκινον, εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων δ' κ. Καμπούρογλους εἶδε ἄλογο πράσινον, παρὰ τοὺς στύλους τῶν 'Ολυμπίων δύο ἄστρα νὰ καδβαλικοῦνται καὶ νὰ τρέχουν δαιμονιῶντα καὶ ἐπὶ τῆς μετώπης τῆς 'Απτέρου Νίκης τὸν ἥλιον καθήμενον μαῦρο ῥάσον φοροῦντα καὶ στηρίζοντα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν δύο τοῦ χειρῶν. Τὸ μισονύκτιον πάλιν ἐνῶ ἐπανήρχετο εἰς τὴν οἰκίαν του ἡ κουσε κάτωθεν τῶν πεζοδρομίων, ἐφ' ᾧ στερρὸς ἐβάδιζε, ὑποχθονίαν φωνὴν, πρώτου μπάσσου, παρ' ἧς συνέλεξε τὰ ἐξῆς λέξεις:

— Νααὰ πεσεῖσση.

Προσεκόλλησε τότε τὸ οὖς του ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου καὶ ἐκ τοῦ τρόμου του, χωρὶς νὰ θέλῃ, ἠρώτησε τὴν φωνήν:

— Ποῖς, ποῖς;

'Η Φωνή. Οσοὺ Τριυκουσουππης.

Καμπούρογλους. 'Αααπ' τοοὺ στοοόμμα σου καὶ σ' τοῦ Θεοῦ τ' αὐτιιιί.

Τί ἦσαν αὐτοὶ οἱ τέσσαρες, οἱ πεσόντες;

Καὶ πρῶτον, τίς τοὺς ἔρριψεν;

'Ο λαός;

'Οχι.

*Αν ἐκινεῖτο αὐτὸς δὲν θὰ τοὺς ἔρριπτε, θὰ τοὺς ἔτρωγε.

'Η Βουλὴ;

Οὔτε.

'Η Βουλὴ ἦτο ἰδική των. Αὐτοὶ τὴν ἔκαμαν.

Τοὺς ἔρριψαν λοιπὸν αἱ ἁμαρτίαι των.

Μέχρι τῆς οἰκουμενικῆς ἡ 'Ελλάς ἦτο 'Ελλάς.

'Απὸ τῆς οἰκουμενικῆς καὶ ἐντεῦθεν ἡ 'Ελλάς ἔγινεν αἰσχός.

Τίς ἐδημιούργησε τὴν μεταμόρφωσίν της αὐτῆς;

Οἱ δύο ἀπαίσιτοι ἄνθρωποι τῆς:

'Ο Δεληγιάννης, ὁ Κουμουνδοῦρος.

Τί ἐντολὴν εἶχον αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι;

'Εὰν δὲν μεγαλώσουν τὴν 'Ελλάδα, νὰ μὴ τὴν μικραίνουν.

'Εὰν δὲν τὴν πλουτίσουν, νὰ μὴ τὴν φέρουν εἰς χρεωκοπίαν.

'Εὰν δὲν αὐξήσουν τὰς ἐλευθερίας της, νὰ μὴ τὰς ἐλαττώσουν.

'Εὰν δὲν προβιάσουν τὴν πνευματικὴν της ἀνάπτυξιν, νὰ μὴ τὴν ψαλιδίσουν.

Καὶ τί ἔκαμαν;

Τῇ ἐμαγείρουνσαν ἤτταν ἁμαχητεῖ.

Τῇ προητοίμασαν ἑλλειμμα ἐνὸς τρίτου τοῦ προϋπολογισμοῦ χωρὶς νὰ προηγηθῇ κάνεις πόλεμος, διότι τὰ ἑλλείμματα γεννῶσι μόνον οἱ πόλεμοι.

Πρώτην φορὰν οἱ φαῦλοι εἰσαγγελεῖς τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς ἔρριψαν δημοσιογράφους εἰς τὰς φυλακὰς, οἷτινες ἐπειτα ἠθώθησαν **παμψηφεῖ** καὶ **πανηγυρικῶς** ὑπὸ τοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου.

Πρώτην φορὰν φαῦλοι δικασταί, τῶν ὁποίων μία βρωμερὰ ἐκ Σύρας ὑπόθεσις ἐπλάκωθη, κατέστησαν ἀδύνατον **παρὰ τὸ Σύνταγμα** τὴν ἀποφυλάκισιν ἐνὸς δημοσιογράφου ἐπὶ τῷ δολοφονῷ σκοπῷ νὰ θανατώσουν αὐτόν. Καὶ μόνον **48 ὥρων** χρόνος τοὺς ἔλειψεν ὅπως ἐκτελέσουν τὸ σχέδιόν των.

Πρώτην φορὰν ἡ 'Ελλάς ἐγίνετο **Τουρκία** καὶ ἐπεβλήθη ἡ πρωτάκουστος ποινὴ τῆς **ἐξορίας** εἰς τοὺς ἀγιωτέρους ἀνθρώπους τῆς 'Ελλάδος καὶ ἀντικατεστάθη εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κράτους ἡ 'Εξουσία τῆς Συνόδου, ἥτις ἔχει ἰδικούς της νόμους, ἰδικὸν της δίκαιον, ἰδικὰς της ποινάς. Εἶνα

συγχρόνως κατηγορουμένη, κατήγορος, δικαστής, ἐκτελεστής, δεσμοφύλαξ. Ποινὴν ἀνήκουστον εἰς τὸ Σύνταγμα —τὴν ἐξορίαν—τὴν καθιεροῖ αὐτῇ. Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν τὸ παραβιάζει αὐτῇ. Πολίτας Ἑλλήνας ἀνευ οὐδεμιᾶς διαδικασίας τοὺς τιμωρεῖ αὐτῇ. Τὰ ἱεροκρίτηρια τοῦ Μεσαιῶνος τὰ ἐπαναφέρει αὐτῇ, μειδιῶντος τοῦ Κουμουνδούρου, ἐνθαρρύνοντος τοῦ Αὐγερινοῦ.

Πρώτην φορὰν ἀπὸ τοῦ Συντάγματος κλείεται σχολεῖον ἐν μέσαις Ἀθήναις, διωκομένων διὰ τῶν μαχαίρων τῶν κλητῆρων, διδασκάλων, μαθητῶν, παιδῶν τῆς ἀβροτέρας ἡλικίας.

Περὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διετὲς διάστημα προΐσταντο αὐτῆς ἐναλλαχὲς ἄνδρες πνευματικώτατοι, οἱ Αὐγερινός, Δεληγιάννης καὶ Μπούμπουλης.

Εἰς μεγαλοφυῆς τοῦ Οὐγὼ στίχος ἐκφράζει τὸ πρόγραμμα τῶν Τεσσαρῶν :

On s' attable au pouvoir et l' on mange la Grèce.

Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς **τέσσαρας** θέλουν νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν Ἑξουσίαν.

Καὶ διὰ νὰ τοὺς ἐπαναφέρουν ὁμιλοῦν περὶ ἑλληνισμοῦ, περὶ ἐθνικῆς πολιτικῆς, περὶ διαλύσεως στρατοῦ καὶ δὲν ξεύρομεν περὶ τίνος ἄλλου.

Νὰ κάμουν τί ;

Ὁ μὲν **Κουμουνδούρος** νὰ μεταβάλλῃ τὴν Ἑλλάδα ὅλην εἰς μέγα **ρουσφετοποιεῖον**.

Ὁ δὲ **Δηληγιάννης** νὰ πωλήσῃ ἀντὶ ἐνὸς παρασήμερου εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἀρκεῖ νὰ δῇ τὸ μάτι του πρωθυπουργίαν.

Ὁ δὲ **Βαλτινός** καὶ ὁ **Μπούμπουλης** νὰ κατασκευάσουν στρατὸν καὶ στόλον διὰ τὰ θέατρα καὶ τὰ μπαλέττα τῆς Εὐρώπης.

Καὶ αὐτὸ ὀνομάζεται **ἰδεῶδες**, καὶ δι' αὐτὸ, λέγουν, προτιμοῦν νὰ χρεωκοπήσῃ ἡ Ἑλλάς, ἀρκεῖ νὰ μὴ τὴν κυβερνήσουν ἄλλοι ἄνθρωποι εἰμὴ αὐτοὶ οἱ τέσσαρες, οἱ ἄνθρωποι τοῦ Δομοκοῦ, τῶν ἐλλειμμάτων, τοῦ ψευδοῦς στρατοῦ, τοῦ ψευδοῦς στόλου.

Καὶ μόνον, χωρὶς νὰ ἐμβαθύνῃ τις εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, χωρὶς ν' ἀποκαλύψῃ τὰ αἴσχη, ἅπερ ἀπεκαλύφθησαν κατὰ τὴν τριήμερον ἔξοδον τοῦ στρατοῦ, καὶ τὰ ὁποῖα καλῶς προγνώριζον ὁ ἀοίδιμος Δεληγιώργης, οὗ καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα, διαμαρτυρομένης τῆς ἱεράς του μνήμης, ἐκμεταλλεύονται πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν, εἶπε μετὰ τὴν ἀγρίαν διαδήλωσιν τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἂν ἤκουεν ἡ κυβέρνησις ἢ οἰκουμένη αὐτῶν τῶν ἰδίων οἵτινες καὶ τότε ὕβριζον, ἤφριζον, ἐλύσων, θὰ μετεβάλλετο—εἶναι αἱ ἴδιαι λέξεις του — **εἰς γῆν Σοδόμων καὶ Γομόρρων**, καὶ μόνον λέγομεν ἂν ἤκουέ τις ὅτι τὴν σημαίαν τῶν παρασκευῶν καὶ τοῦ Βίκοσιένα τὴν ἡσπάρθη καὶ τὴν κρατεῖ ὁ ἀπαίσιος ἄνθρωπος τῆς Ἑλλάδος, ὁ καλούμενος Δεληγιάννης, χωρὶς περὶ οὐδενὸς ἄλλου νὰ σκεφθῇ, θὰ ἐφώναζε : **Κατάρρα εἰς τὰς παρασκευάς, κατάρρα εἰς τὸ Βίκοσιένα**.

Τί συμφέρον ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, νὰ ποθῶσιν ὥστε νὰ παραδοθῇ ἡ Ἑλλάς εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες τὴν ἀφισαν μισὴν διὰ νὰ τὴν ἀποφάγουν ὅλην;

Ἡ τεταραγμένη τῶν ψυχῇ καὶ ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζουν αὐτὸ· ἡμεῖς τοὺς βλέπομεν, τοὺς λυπούμεθα καὶ τοῖς εὐχόμεθα : καλὴν **ἀνάρρωσιν**.

Καλεδάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἡ «Στοά» γράφει ὅτι ἂν θέλῃ ἡ ἀντιπολίτευσις δύναται καὶ αὐτῇ νὰ προκαλέσῃ χειροκροτήματα.

Ἐλησμονήσεν ὅμως ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται οἱ ὀλίγοι παυσανίαι νὰ εἶναι Ἑκατόγχειρες, διότι βλέπει, ἀγαπητὴ «Στοά», δὲν ὑπάρχουν χερία νὰ χειροκροτήσουν τοὺς πάτρωνάς σου.

Ὅταν ὁ κ. Ῥόκος Χοῦδᾶς ἠγωνίζετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του τὸν ἀγῶνα τῆς ἐκλογῆς μὴ ἀναγνωρίζων ὡς δημοκρατικὸς δημοσίους ἀρχὰς ὁμιλῶν πρὸς τὸν Νομάρχην ἔλεγε :

— Κύριε Τάδε, εἶπέ τοῦ κυρίου Νομάρχου ὅτι κτλ.

Προχθὲς εἰς μεταβάς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ἀντεισαγγελίας τοῦ ὠμίλει κατὰ δημοκρατικὸν τρόπον :

— Κύριε Ρόκε, εἶπέ τοῦ κυρίου Ἀντεισαγγελέως κτλ.

Δεινὸν σημεῖον τῶν καιρῶν. Ἐβάρησαν αἱ κιγκλίδες τῆς Βουλῆς ἐρυθραί, ἐρυθραὶ ὡς παπαροῦναι τῶν ἀγρῶν. Τὰς εἰδομεν μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μας· ἂν θέλετε σᾶς φέρομεν ἓνα καὶ δύο μάρτυρας. Οἰωνὸς ὀλοφάνερος ὅτι θὰ ρέυσῃ αἷμα, ἐὰν δὲ ἐπισπευσθῇ ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη. Γρήγορα, γρήγορα, μὴν κοιμᾶσθε, κὼλ κὼλ, κρα, κρά.

(Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος).

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Σωτηρόπουλον νὰ μὴν περιορίζῃ ἀποκλειστικῶς τὴν ἀστυνομίαν του εἰς τὰ ἀκροατήρια, ἀλλὰ ὀλίγον καὶ ἐπὶ τοῦ κ. Τσουτσουνάτου, ὅστις ἐρωτώμενος χθὲς περὶ τῆς συμβάσεως τῆς πιστωτικῆς τραπέζης, ἐφώναζε :

— Τὴν ἔχω ἐδῶ, τὴν ἔχω ἐδῶ !

— Κυρία Ῥοζοῦ, πῶς δὲν ἔρχεσθε πλέον εἰς τὴν Βουλὴν ;

— Ἀ ! ἐγὼ εἶμαι πολιτικῆς γαλλικῆς καὶ ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἀγγλικῆς πολιτικῆς.

Ἵπερασπιζόμενός τις τὸν τενόρο ἔλεγεν :

— Εἶναι ἀδιάθετος· ἔχει δύο πράγματα σὰν καρύδια μέσ' τὸ λαιμὸ του.

— Ἐ ! τότε, τοῦ λέγει ἄλλος, ἅς παίξῃ καρύδια παρὰ νὰ παίξῃ σ' τὸ θέατρο.

Διατάγματι τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὁ φίλος ποιητῆς **Fon-Général** μετονομάζεται **Γαργαντούδας**. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου βαπτίσματος αὐτοῦ ἔγραψε τὸ ὠραῖο *σονετάκι* του, ὅπερ κατωτέρω δημοσιεύομεν.